

عنوان مقاله:

ارزیابی و رتبه بندی عوامل مؤثر بر اثر بخشی آموزش مجازی به طریق TOPSIS (مطالعه موردی: آموزش ضمن خدمت آموزش و پرورش شهرستان بجنورد)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدیریت و اقتصاد پویا ایران -مالزی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی ثریایی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، ایران، بابل

لیدا جاویدان - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، ایران

تهمینه شهنساری - دانش آموخته کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر ارزشیابی اثربخشی دوره آموزش مجازی در آموزش ضمن خدمت آموزش و پرورش بجنورد می باشد که به روش پیمایشی انجام شده است. جامعه آماری این تحقیق، 160 معلم بعنوان فراگیر دوره مجازی می باشد. نمونه آماری بر اساس جدول کرجسی و مورگان 113 نفر انتخاب گردیدند. ابزار گردآوری داده ها پرسش نامه محقق ساخته می باشد. جهت سنجش روایی پرسش نامه، روایی محتوایی آن بررسی شد و پایایی آن با استفاده از ضریب الفای کرانباخ، 0/82 برآورد گردید. تجزیه و تحلیل داده ها در دو سطح (آمار توصیفی و آمار استنباطی) آزمون های t تک نمونه ای صورت گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که عناصر محتوا، طراحی صفحات، سازماندهی مواد آموزشی، انعطاف پذیری، حجم کاری و روش های ارزشیابی، بر اثربخشی رویکرد آموزش مجازی در آموزش ضمن خدمت تأثیر معنادار دارد و می توان چنین استنباط کرد که این عناصر در حد مطلوبی از اثربخشی قرار دارند. همچنین از آنجا که در عناصر فعالیت های یاددهی- یادگیری، بازخوردها شده، کمک رسانی به دانشجویان و توانایی ایجاد انگیزه در دانشجویان معنادار نیست می توان چنین استنباط کرد که این عناصر در حد متوسطی از اثربخشی قرار دارند. همچنین پس از اولویت بندی با TOPSIS به ترتیب محتوای آموزشی، سازماندهی مواد آموزشی، کمک رسانی، انعطاف پذیری، انگیزه، حجم مناسب، روش های ارزشیابی، فعالیت های یاددهی- یادگیری، طراحی مناسب صفحات و بازخورد عوامل مؤثر بر اثر بخشی آموزش مجازی می باشند.

کلمات کلیدی:

ارزشیابی، اثربخشی، آموزش مجازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/508945>

